

поройнитѣ сили
да вмъкнемъ
въ турбиннитѣ

улеи

и токъ изобилень
да смъкнемъ
въ недрата потулени —
съ колибитѣ тъмни,
въ които растемъ.

Защото
намразихъ
застоя —
премислямъ :

ще плиска
пороятъ
додето
бѣлѣятъ
по хребета

прѣспи, —

но тресне ли

сетнята

пролѣтна буря —

и зноятъ

прежурия ли

вече

въ крайрѣчнитѣ

прашни градини —